

Gazeta Nowska

Abonament miesięczny w ekspedycji 90 groszy, z opłatą pocztową 98 groszy. W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie lub tem podobnych nie przewidzianych okoliczności, wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagać się niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Od ogłoszeń pobiera się za 1-lam. wiersz 15 groszy. Reklamy przed dziełem ogłoszeń wiersz 35 groszy. — „Gazeta Nowska” wychodzi 1 raz tygodniowo a mianowicie w piątek. — Wydawca, drukiem i nakładem Władysława Wesółowskiego w Nowem (Pomorze). Prenumerata płatna zgóry. Ogłoszenia płatne natychm. Redaktor odpowiad. Władysław Wesółowski, Nowe.

Nr. 12.

Nowe, sobota 20-go marca 1937 r.

Rok XIV.

Obywatele! czy jesteście przygotowani?

Pytanie to rzuca Zarząd Obwodu L. O. P. P. w Świeciu pod adresem obywateli miasta Nowego w związku z ówczesnymi obronami przeciwlotniczej i przeciwgazowej, które się odbędą w poniedziałek, dnia 22 bm.

W czasie wieczornych ćwiczeń zrobimy wszystkie rachunek sumienia, zastanawiając się nad grozą ewtl. przyszłej wojny i postanowimy zapisać się na członków L. O. P. P.

Zgłoszenia przyjmuje p. Frydrychowski prezes Koła L. O. P. P. w Nowem i p. Glaza, sekretarz gminny dla Koła L. O. P. P. Nowe-Gmina.

Zebranie Tow. Właścicieli Nieruchomości.

W niedzielę, dnia 21 marca o godz. 16 w lokalu zebrań w hotelu „Dom Polski” odbędzie się plenarne zebranie Towarzystwa Właścicieli Nieruchomości.

Tematem obrad będzie: 1. zapoznanie członków z nowymi okólnikami Związku, 2. sprawozdanie znawców do spraw podatkowych od nieruchomości i lokali z ich działalnością, 3. odczytanie listu byłego burmistrza p. Jabłońskiego, skierowanego do Zarządu. Uprasza się o liczny udział.

Światowy rynek surowców.

Jedną z najistotniejszych cech poprawy światowej koniunktury gospodarczej jest niewątpliwie występująca od dłuższego czasu zwyżka cen niemal wszystkich bez wyjątku surowców. Wskaźnik cen 20-tu głównych surowców i artykułów żywnościowych w okresie od czerwca 1936 r. do pierwszych dni marca rb., a więc w okresie 9 miesięcy zwyżkował o 20 proc. Coprawda silny ruch zwyżkowy cen artykułów żywnościowych, pociągając od drugiej połowy stycznia rb. uległ pewnemu zahamowaniu, ale tym wyraziściej uzewnętrznia się haussa w zakresie pozostałych surowców. W ten sposób przeciętny poziom cen surowców pod koniec lutego rb. kształtował się w granicach tylko o 19 i pół procent niższych w porównaniu z 1929 r.

Obserwujemy przeto w szeregu grup surowcowych takie zjawisko: jeszcze do niedawna jednym z głównych elementów powodujących brak równowagi w gospodarstwie światowym była nadprodukcja. Obecnie natomiast występują zjawiska niedostatecznej podaży wielu surowców, których produkcja nie może po prostu nadążyć za gwałtownie wzrastającym popytem. Wydaje się, że jeżeli chodzi o produkcję surowców, związanych międzynarodowymi porozumieniami kartelowymi i koncernowymi, to polityka restrykcyjna, zmierzająca do zmniejszenia zapasów, posunięta została zbyt daleko. Kierownictwa tych koncernów i karteli nie przewidywały najwidoczniej tak nagłego i tak wydatnego pod względem ilościowym wzrostu zapotrzebowania światowego. Restrykcje wytwórczości surowcowej doprowadziły więc do tego, że w wielu działach gospodarki światowej odczuwać się daje brak dostatecznych zapasów surowców, które umożliwiłyby zapobieganie zbyt szybkiej i zbyt gwałtownej zwyżce cen.

W tych warunkach jednym z czynników wpływających bardzo poważnie na kształtowanie się cen surowców stała się spekulacja międzynarodowa. Coprawda trzeba się liczyć również i z dalszym wzrostem spożycia w szeregu działów produkcji przemysłowych, gdyż

wytwórczość tych przemysłów w wielu krajach nie osiągnęła jeszcze swej maksymalnej granicy. Zwłaszcza dotyczy to państw dawnego bloku złotego, a więc również i Polski, gdzie wzrost produkcji oraz spożycia uzewnętrznia się dopiero od pewnego czasu. Można też przypuszczać, że wydatnie zmniejszona podaż surowców w gospodarstwie światowym jest zjawiskiem przemijającym, ponieważ wytwórczość ich jest wystarczająca na pokrycie nawet wydatnie zwiększonego zapotrzebowania. Jeżeli wziąć za podstawę okres 1935-29 r., otrzymujemy cyfrę maksymalną potencjału wytwórczego produkcji surowcowej świata na około 100, podczas gdy cyfra 106, reprezentująca wskaźnik produkcji surowcowej w r. 1936 stanowi granicę jeszcze poniżej rozmiarów produkcji surowcowej z r. 1929.

Zwłaszcza jeżeli chodzi o artykuły rolnicze, to ich wytwórczość bieżąca jest jeszcze znacznie niższa od możliwości potencjalnych na tym odcinku. Dla pszenicy, bawełny, juty i jedwabiu możliwości potencjonalne zwiększenia produkcji są w dalszym ciągu bardzo znaczne. Rozbieżność zdań istnieje co do możliwości zwiększenia produkcji kauczuku. Jedynie co do węgla opinia idzie zdecydowanie w tym kierunku, że rozmiary spożycia doszły już niemal całkowicie do możliwych granic produkcji tego surowca.

Wzrost zapotrzebowania, z jakim liczyć się należy na odcinku metali w związku z dalszą rozbudową zbrojeń, będzie mógł być niewątpliwie pokryty przez istniejące złoża i ośrodki produkcji. Poprawa rentowności produkcji surowcowej i wydatny wzrost zysków poszczególnych przedsiębiorstw w tych gałęziach pozwala przewidywać silną ekspansję produkcji w najbliższym czasie. Można też przewidywać, że rozwój tej produkcji wykróczy nawet poza rozmiary faktycznego zapotrzebowania konsumentów. Ponieważ pozycja techniczna rynków kształtuje się pod silnym wpływem spekulacyjnych zakupów na dalsze terminy, nie jest całkiem wykluczona możliwość gwałtownych wahań cen. Trzeba bowiem podkreślić, że zapasy niektórych surowców, znajdujących się już w składach przetworców, są tak poważne, że w niektórych działach produkcja może się odbywać nawet przez kilka miesięcy bez uskutecznienia jakiegokolwiek bądź dodatkowych zakupów.

Jeżeli chodzi natomiast o sytuację na dłuższy okres czasu, to liczyć się trzeba z zamknięciem pierwszego etapu silnego ożywienia na światowych rynkach surowców. Podstawy dalszej organicznej zwyżki cen istnieją bowiem już tylko dla paru surowców, jak wełna, skóry, kauczuk, nafta i ruda żelazna.

W złotodajnym kraju.

Afryka południowa, ściślej zaś mówiąc dawniejsze republiki boerskie Transwaal i Oranie, które wchodzi dzisiaj w skład Unii Południowo-Afrykańskiej, były rajem poszukiwaczy złota i diamentów. Wielkie kopalnie złota w dolinie rzeki Vaal i diamentów w t. zw. Randzie nie zostały jeszcze wyczerpane, a tymczasem nowe badania geologiczne w różnych okolicach doprowadziły badaczy do wniosku, iż cały prawie obszar Unii spoczywa na podglebiu złotodajnym, zawierającym prócz tego inne jeszcze wartościowe minerały. Należy się spodziewać wobec tego dalszej rozbudowy przemysłu górniczego w złotodajnych okęgach Unii, co znów przysporzy bogactw Anglii.

Czy jesteś członkiem L. O. P. P.

Prawo i życie.

Czy zwyczaj może być źródłem prawa do gratyfikacji urzędnika.

Edmund R. został zaangażowany na dwa lata przez Karola B. jako pracownik umysłowy z pensją 700 zł. miesięcznie. Na 11 miesięcy przed upływem terminu został on bez wypowiedzenia zwolniony i wystąpił do sądu o 11-miesięczną pensję i gratyfikację. Sąd Apelacyjny przyznał powództwo w części dotyczącej jednomiesięcznego wynagrodzenia, zaś w części dotyczącej gratyfikacji oddalił, wychodząc z założenia, iż skarżący w umowie nie zastrzegł sobie prawa do gratyfikacji i już nie może przeto powoływać się na zwyczaj, którego stosowanie tylko w braku umowy jest dopuszczalne. Sąd Najwyższy na żądanie pracownika skasował ten wyrok stwierdzając, że przytoczone przez Sąd Apelacyjny motywy stanowią obrazę art. 12 rozp. o pracy pracowników umysłowych, według którego źródłem prawa pracownika do gratyfikacji może być umowa lub zwyczaj, a więc gratyfikacja nie tylko należy się wtedy, gdy jest zastrzeżona, ale również wówczas, gdy zwyczaj w tej materii istnieje. Sąd Apelacyjny zatem pozostawiając przeprowadzony na istnienie tego zwyczaju dowód bez rozpoznania wychodził z błędnych założeń, wobec czego Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej (S. N. I. C. 1520-31).

Czy wina pracownika wykluczy odpowiedzialność pracodawcy za niezgłoszenie do zakładu ubezpieczeń.

Sąd Najwyższy rozważywszy skargę M. Z. na wyrok Sądu Apelacyjnego w sprawie przeciwko gminie B. orzekł, że słusznie zarzuca skarga kasacyjna, iż zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta o ubezpieczeniu pracown. umysłowych prawo wdowy do odprawy jest prawem jej własnym, uprawnienia wdowy wypływają samoistnie z rzeczonych przepisów ustawy, a nie opierają się na dziedzczeniu po zmarłym mężu. Skoro więc wspomniane rozporządzenie stanowi, że pracodawca odpowiedzialny jest materialnie za szkody wyrządzone rodzinie pracownika przez zaniedbanie zgłoszenia ubezpieczonego, to po stwierdzeniu, iż pracodawca-osoba prawna, jaką jest gmina, wbrew obowiązki zgłoszenia, ubezpieczenia tego nie uczyniła, oraz po stwierdzeniu wysokości poniesionych na skutek tego zaniedbania strat, Sąd nie ma podstaw prawnych do oddalenia żądania odszkodowania jedynie tylko z tej przyczyny, że zmarły mąż powódki, będąc sekretarzem gminy, dopuścił się takich czy innych uchybień służbowych. Uchybienia czy wina funkcjonariusza, spełniającego czynności charakteru urzędowego, bądź prywatno-prawnego, nie wykluczają odpowiedzialności gminy, a to w myśl ogólnej zasady odpowiedzialności osób prawnych za działania swych organów. Pogląd więc prawny Sądu Apelacyjnego, że skoro mąż powódki, będąc sekretarzem gminy, sam dopuścił się zaniedbania czynności, od spełnienia których zależało otrzymanie przez powódkę wynagrodzenia, tym samym utraciła ona swe prawa jest błędny (S. N. I. C. 1696-32).

Koszty uroczystości koronacyjnych w Anglii.

Koszty ogólne uroczystości koronacyjnych w maju będą przewyższały, jak to już wiadomo obecnie, koszty wszystkich poprzednich uroczystości tego rodzaju na ostatnie 100 lat. Wyniosą one razem sumę 524.000 funtów. Z tej sumy około 70.000 funtów będzie pokryte z pływów za sprzedane miejsca na trybunach, tak, iż skarb państwa będzie musiał pokryć wydatki w sumie 454.000 funtów.

Ile kosztowały uroczystości koronacyjne dawniej? Koronacja króla Jerzego IV (1821 r.) kosztowała 238.000 funtów, Wilhelma IV (1831 r.) 42.298 funtów, Wiktorii (1838 r.) 69.421 funtów, Edwarda VII (1902 r.) 193.000 £., Jerzego V (1911 r.) 185.000 funtów.

Uroczystości koronacyjne obecnie wypadną drogo ze względu na przeróbki, jakie będą dokonane w Opactwie Westminsterkim, co już samo pochłonie sumę 321.000 funtów. Kosztowne też są instalacje głośników i mikrofonów na całej trasie pochodu oraz iluminacja. Budowa trybun, dekoracje poszczególnych gmachów i ulic, jak również koszty przyjęcia gości, należących do rodzin panujących oraz przedstawicieli rządów państw obcych wszystko to pochłonie znaczne sumy.

Podróż na Marsa.

Anglia jest krajem bogatym. Bogaci Anglicy mieli zawsze, mają i dziś rozmaite fantazje, zachcianki i pomysły. Ekscentryczne, które pozostają nie tylko w dziedzinie fantazji, lecz wchodzą w życie, gdy ekscentrycznemu wyspiarzowi nie brak środków materialnych.

Anglia miała zawsze globetrotterów niezmordowanych, którzy wędrowali przez góry, pustynie, dżungle, oceany, by zaspokoić swoją ciekawość, głód przygód, snobizm, by rozpedzić spleen, lub też, by odkrywać nowe kraje i otwierać bramy dla przysporzenia bogactw, sławy i kolonij starej, dobrej Anglii.

W czasach dzisiejszych, w okresie demokracji środków podróży i względnej taniości, przeciętny Anglik może sobie pozwolić co roku na podróż do krajów zamorskich, pod niebo Egiptu, Indyi, czy jednej z Ameryk, aby nasycić swój głód wrażeń. Turystów nie brak w tym kraju. Tym bardziej, że turystyka ujęta została w wygodne ramy światowych biur podróży, a zwłaszcza powszechnie znanego Thos Cock'a & Son. W tych biurach nie dziwią się niczemu, ani zachciankom podróżnych, ani dalekim celom podróży, ani kosztom organizacji wypraw: Anglików stać na to.

Mimo wszystko, mimo całą rutynę i przyzwyczajenie do ekscentrycznych wybryków rodaków, szefowie biura Thos Cock & Son z centrali londyńskiej, okazali niemałe zdziwienie, gdy otworzyli list, który pewnego dnia znalazł się na ich biurku. List ten brzmiał jak następuje:

„Szanowni Panowie, odtąd wielu lat korzystam z usług biura Panów, gdy mam zamiar przedsięwziąć jakąś podróż. Czynie to zawsze z zaufaniem i ku zadowoleniu własnemu. Ostatnio zorganizowane przez biuro Panów polowanie na lwy i tygrysy wypadło jak najlepiej”.

„Nie udało się Panom jednak w jednym wypadku. Nie powinni byli Panowie zapomnieć o tak dobrym kliencie jak ja i winni byli wystarać się dla mnie o bilet jako dla pierwszego pasażera przy przelocie przez Ocean. Proszę więc Panów o zwrócenie uwagi na ten punkt, abym nie został pominięty przy następnej okazji. Jestem zupełnie pewien, iż wobec ciągłych postępów techniki we wszystkich dziedzinach zaistnieje wkrótce zapewne możliwość lotu na Marsa. Zwracam Panom na to uwagę już z dawna i spodziewam się, że pierwszy bilet podróży na powierzchnię Marsa będzie zarezerwowany dla mnie”.

„W tym celu wpłaciłem na konto Panów w Westminster Bank sumę 2.000 funtów, która ma służyć na pokrycie kosztów podróży. Zlecenie moje jest nieodwołalne. Gdybym przeniósł się do wieczności przed terminem wspomnianej podróży, sumę wpłaconą do banku przekaże notariusz spadkobiercy, którego wyznaczę w moim testamencie”.

Originalny ten list podpisał James J. Padlook, były kapitan w 30-ym pułku dragonów walijskich.

Wiary w wszechmoc nauki i techniki oraz zapau do podróży w nieznaną nie można odmówić dzelnemu kapitanowi. Thos Cook & Son mogą się śmiało pochwalić wielkim zaufaniem, jakie żywią dla nich turyści angielscy.

Zarządzenie

Starosty Powiatowego z Świecia z dnia 19 lutego 1937 r. w sprawie sposobów i formy sporządzania i wywieszenia cenników oraz sposobów i formy ujawniania cen na przedmiotach przeznaczonych do sprzedaży.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lutego 1923 r. w sprawie obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku sporządzania faktur przy zawieraniu interesów i przedstawiania ich na żądanie władzy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 139) zarządzam co następuje:

1. Posiadacze składów, sklepów, handłów, restauracji, cukierni i w ogóle wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku, obowiązani są do uawniania cen za pomocą:

a) cenników oraz
b) oznaczania towaru ceną.

2. Obowiązek ten dotyczy zarówno detalistów jak i hurtowników, nie dotyczy natomiast producentów rolnych, którzy sprzedają produkty własnego gospodarstwa rolnego, oraz przedsiębiorstw hurtowe sprzedaży ziemiopłodów, gdyż ceny w tego rodzaju przedsiębiorstwach handlowych ulegają ustawicznym zmianom i dla nich miarodajnymi są ogłaszane codziennie ceny giełdy bydgoskiej, tudzież nie dotyczy

aptek podlegających w zakresie cen środków leczniczych specjalnej kontroli władz sanitarnych.

3. Cenniki (wykazy cen) winny zawierać:

- a) nazwę firmy, lub nazwisko właściciela przedsiębiorstwa,
- b) adres przedsiębiorstwa,
- c) datę sporządzenia cennika,
- d) wyszczególnienie towarów według gatunków i rodzajów,
- e) wyszczególnienie cen.

Poza tymi wymogami cenniki winny być w miarę możliwości drukowane lub pisane czytelnie atramentem, a nigdy ołówkiem, przy czym format ich nie powinien być mniejszy od 1/2 arkusza papieru.

4. W ten sposób sporządzone cenniki winny być wywieszone wewnątrz lokalu handlowego na miejscu widocznym, umożliwiającym zapoznanie się z nimi przez kupujących.

5. Ceny podane w cenniku (wykazie cen) winny być obliczane wyłącznie w stosunku do obowiązujących jednostek miar i wag (1 metr, 1 litr, 1 kg. i t. p.) lub sztuki, przy czym oznaczenie cen „od — do” można stosować tylko w tych wypadkach, kiedy szczegółowe wylizanie wszystkich gatunków i rodzajów towarów, w cenniku nastęcałoby znaczne trudności. W tych przedsiębiorstwach jest dopuszczalny szczegółowy spis towarów, przeznaczonych na sprzedaż z podaniem ich cen, w formie książkowej. Spis ten należy uprzystępnic kupującym.

6. Obowiązek oznaczania towarów cenami polega na bezpośrednim uwidocznianiu cen każdego rodzaju i gatunku przedmiotów powszedniego użytku, przeznaczonych na sprzedaż, a znajdujących się na wystawie sklepowej i wewnątrz lokalu handlowego. Nie chodzi tu o oznaczanie ceną każdej sztuki tego samego rodzaju, czy gatunku, lecz wystarczy oznaczenie ceną jednej sztuki z tego samego rodzaju i gatunku, o ile identyczność tej sztuki (ceną oznaczonej) z resztą tego samego towaru nie budzi żadnej wątpliwości.

Oznaczenie towarów winno być dokonywane w sposób widoczny i czytelny oraz w stosunku do obowiązujących jednostek miar i wag lub sztuki.

7. Ceny ujawnione w cenniku i na towarach winny być zgodne z cenami faktycznie pobieranymi.

8. Obowiązki ujawniania cen podlegają następujące artykuły powszedniego użytku:

I. Artykuły pochodzenia roślinnego.

1. Zboża: żyto, pszenica, jęczmień, owies, gryka, proso i nasiona lucerny, koniczyny, saradeli i t. p.

2. Przetwory zbożowe i mączne: maki wszelkie, kasza, pieczywo, makarony, otręby i t. p.

3. Jarzyny, owoce i ich przetwory: ziemniaki, kapusta, marchew, cebula, buraki, kalafiori, grosz, fasola, owoce krajowe i zagraniczne, świeże i suszone, grzyby, powidła, oliwa, oleje jadalne, konserwy jarzynowe i owocowe i t. p.

4. Pasza: siano, słoma, koniczyna, makuchy i t. p.

II. Artykuły pochodzenia zwierzęcego:

1. Mięso i jego przetwory, mięso wołowe, cielęce, wieprzowe, baranie, końskie, drób żywy i bity, dziczyzna, słonina, wędliny smalec, łó, jadalny i t. p.

2. Ryby: żywe, śnięte, wędzone, mrożone, marynowane, przetwory rybne i t. p.

3. Nabiał i jaja: mleko wszelkie, śmietana, śmietanka, masło, sery krajowe i zagraniczne, jaja i t. p.

III. Artykuły kolonialne i używki: cukier, cukierki, herbata, kakao, kawa, czekolada i wyroby czekoladowe, ryż, cykorja, ocet, sól, pieprz, drożdże, proszki do pieczenia i t. p.

IV. Potrawy i napoje w restauracjach, mlecarniach, kawiarniach, jadłodaniach i t. p.

V. Artykuły przemysłowe:

1. Artykuły odzieżowe: bielizniane i galanteria, materiały i wyroby wełniane, jedwabne, bawełniane, lniane, gotowe ubrania, bielizna, osobista i pościelowa, wyroby trykotowe, kołdry, kożuchy, wszelkie obuwie i czapki, galanteria (np. przybory podróżne, spinki, grzebienie i t. p.) przybory sportowe i t. p.

2. Artykuły opałowe i oświetleniowe: węgiel, koks, miął węglowy, brykety, torf, drewno opałowe, nafta, świece i t. p.

3. Artykuły budowlane: cegła, wapno, cement, drzewo budowlane wszelkiego rodzaju, żelazo budowlane, gwoździe, blacha cynkowa i ocynkowana, płyty kuchenne, okucia żelazne, piecyki kuchenne, wyroby śrubowe, wanny żelazne, artykuły do instalacji elektrycznej, gazu wodociągów, centralnego ogrzewania i kanalizacji, szkło, kafle, dachówki, eternit, papa i t. p.

4. Artykuły gospodarstwa domowego: urządzenia domowe (np. stoły, szafy, łózka, krzesła) naczynia żelazne, blaszane, gliniane, fałansowe, porcelanowe, drewniane i szklane, przybory do jedzenia, szczotki, pasta do obuwia, pasta i wosk do podióg, mydło,

zapałki, soda, lampy i szkło do lamp, żarówki, benzyna, terpentyna i t. p.

5. Wyroby gotowe dla produkcji i użytku gospodarstw rolnych: maszyny i narzędzia rolnicze, oraz ich części (np. kieraty, siekarnie, siewniki, plugi, brony, odkładnice, lemiesz, kosy, sierpy, widły, łopaty, szpadle, piły, siekiery i t. p. (wyroby żelazne) np. łańcuchy, drut, hacce, hufnale, żelazo handlowe i t. p. (niektóre artykuły chemiczne) np. smoła, dziegieć, smołowiec, smary do maszyn rolniczych i wozów, karbolineum, pokosty, olej lniany, siny kamień, formalina, sól bydlęca, nawozy sztuczne, powrozy, worki i t. p.)

6. Wyroby gotowe dla produkcji i użytku rzemiosła, przybory stolarskie, ślusarskie, krawieckie i t. p. tokarki, szlifierki, wiertarki, maszyny do szycia i t. p.

7. Przybory szkolne i materiały piśmienne: pióra, ołówki, gumy, atrament, papier, bibuła, zeszyty, przybory rysunkowe itp.

8. Artykuły sanitarne: środki opatrunkowe i dezynfekcyjne (gaza, wata, lignina i na niezbędniejsze artykuły codziennej higieny), termometry.

9. skóry: wyprawione i surowcowe bydlęce, cielęce, świńskie, baranie, końskie, do wyrobu uprząży, obuwia i galanterii skórzanej itp.

Winni niezastosowania, się do postanowień niniejszego zarządzenia karani będą administracyjnie w myśl art. 8 § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932. zawierającego przepisy wprowadzające kodeks karny i prawo o wykroczeniach (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 573) aresztem do 1 miesiąca lub grzywną do 1000 zł.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Starosta Powiatowy: p. o. (—) Mgr. Cwinarowicz.
Powyższe podają do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Nowe, dnia 10 marca 1937 r.

(—) Kuchczyński, burmistrz.

Wielki jarmark na bydło i konie

odbędzie się w Nowem w czwartek, dnia 25 marca br.
Zarząd Miejski: (—) Kuchczyński, burmistrz.

Obwieszczenie.

Nawiązując do obwieszczenia Pana Starosty Powiatowego w Świeciu z dnia 15. III. br. w sprawie ówiozeń obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej, naznaczonych na dzień 22 marca br., apeluję do wszystkich obywateli miasta Nowego i proszę o ścisłe stosowanie się do wskazówek, zawartych w wspomnianym obwieszczeniu, aby ówiożeniom zapewnić powodzenie.

Równocześnie podają do wiadomości, że w związku z tymi ówiożeniami zamknięty zostanie przez gazonię miejską dopływ gazu w dniu 22 marca br. o godz. 16, przywrócenie zaś dopływu nastąpi dopiero w dniu następnym, t. j. we wtorek o godz. 7 rano.

W celu uniknięcia ewtl. zatruoia gazem zechocą wszyscy zainteresowani pozamykać kurki gazowe.

Nowe, dnia 18 marca 1937 r.

(—) Kuchczyński, burmistrz.

Pocztówki świąteczne

w wielkim wyborze poleca

W. Wesołowski.

Druki

familijne, kupieckie i przemysłowe

wykonuje starannie, gustownie, szybko i po cenie przystępnej

DRUKARNIA

W. WESOŁOWSKIEGO.

Plaszcze wiosenne

Modele już nadeszły! :: Wielki wybór! :: Bardzo tanio!

Rynek 25

W. JAŹDŹEWSKI, Nowe

Telefon 15

BŁAWATY. KONFEKCJA. GALANTERIA. OBUWIE.